

BASIA NIKIFOROVA

Religijos grįžimas (?) į filosofinį ir kultūrinį diskursą: problemų laukas

Santrauka

Pagrindinis šio straipsnio tikslas – analizuoti procesą, kaip religija palieka ir sugrįžta į filosofinį ir kultūrinį diskursą. Filosofų ir teologų nuomonės išsiskiria apibrėžiant religijos krizės, sekuliarizacijos ir postsekuliarizacijos, religinio pliuralizmo sampratą, kurios yra labai svarbios ir reikšmingos nūdienai. Religija ir religinis pliuralizmas daugiausiai buvo tyrinėjami susiejant juos su fundamentalizmu, daugiakultūrinių ir daugiareliginių bendruomenių augimo, kylančio dėl masinės migracijos ir religinių konfliktų, reiškiniais. Šiame straipsnyje siekiama sutelkti dėmesį į žinomų religijos tyrinėtojų Karen Armstrong, Zigmunto Bau-

mano, Peterio Bergerio, Harvey'aus Coxo, Johno D. Caputo, Davido Harvey'aus, Paulo Heelo ir kt. teorijų, koncepcijų ir priegų evoliuciją. Naujas sekuliarizacijos ir religinio pliuralizmo vaizdas globaliame pasaulyje, postsekuliaraus laikmečio tendencijos ir religijos dekonstrukcijos požymiai leis atsakyti į klausimą, ar iš tikrųjų vyksta religijos išnykimo ir, priešingai, grįžimo į filosofinį ir kultūrinį diskursą procesas. Straipsnyje apibrėžiamas problemų laukas, kurios bus vėliau tęsiamos analizuojant religinę kalbą kaip filosofijos ir teologijos komunikacijos priemonę bei šiandienines naująsias religines sienas.

Esminiai žodžiai: religijos dekonstrukcija, modernumas ir postmodernizmas, postsekuliarizmas, religija, religinis pliuralizmas, sekuliarizacija.

Gauta 2018.10.25